

HET DERDE TESTAMENT

KOSMOS

TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS

Jaargang 37 september 2010

Martinus

DE SCHOLING VAN DE MORAAL & GODS OGEN OFTEWEL DE JUISTE ZIENSWIJZE

(1/2)

Naturen bliver
efterhaanden vor
eneste og mest
sande Læremester.
Naturen viser
sig nemlig at
være Bevidstheds-
energi, afslører
sig Paavirkning
af, eller Henven-
delse til os, der
langt overgaar den
Paavirkning, vi
for
ira vore medvæse-
ver saaledes den
eneste virkelige
og sande Præst.

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift *Kosmos* wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus, dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: *het Derde Testament*. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarheden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

INHOUD

3

De scholing van de moraal *Martinus*

13

Gods ogen oftewel de juiste zienswijze (1/2)

Martinus

COLOFON

© 2010 Martinus Instituut, Kopenhagen,
Denemarken

Redactie: André Stroobant, Den Haag (m.m.v.
Gerard Oude Groen)

Layout: Jan de With, Asperen

Druk: Printstudio, Den Haag

Een uitgave van:

Stichting Martinus Centrum

Bautersemstraat 42

2518 PC Den Haag

tel. (070) 427 14 97 of (0570) 600 447

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

Prijs voor 4 nummers per jaar € 17,50

Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

ING rek.nr. 2664692

Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.

We zijn getuige van de ondergang van onze moderne civilisatie en van de schepping van een nieuwe beschaving *Martinus*

De scholing van de moraal is een onderwerp dat bepaald voor iedereen van nut kan zijn. We leven in een periode waarin we de verandering van de ene beschaving naar de andere doormaken. Iedere beschaving heeft zijn specifieke moraal en zijn specifieke voorschriften, die geleidelijk aan niet meer inspireren en verouderd zijn, waardoor die beschaving degenerereert en te gronde gaat. We hebben daarom in de loop van de geschiedenis de ene beschaving na de andere ten onder zien gaan. En nu maken we de ondergang van onze eigen moderne civilisatie mee. We zijn bezig om over te gaan van een oude beschaving naar een nieuwe. Deze nieuwe beschaving is het begin van 'het ware men-

senrijk'. We veranderen voortdurend van dag tot dag. De natuur wordt gaandeweg onze enige en meest waarachtige leermeester. De natuur blijkt namelijk een bewustzijnsenergie te zijn, zij richt zich tot ons en openbaart een intelligente beïnvloeding van ons, die dat wat we gewoonlijk van de kant van onze medewezens ondergaan, ver overtreft. De natuur wordt daarmee de enige werkelijke en ware geestelijke leraar. Hoe eerder we leren begrijpen dat de oneindige krachten en middelen van de natuur planmatigheid oftewel intelligentie laten zien, des te beter is het, want des te sneller komen we tot het inzicht dat er een God achter alles bestaat. Intelligentie kan namelijk onmogelijk bestaan zonder een eigenschap van een levend wezen te zijn. De ontwikkeling van dit inzicht wordt gestimuleerd door het dagelijks ervaren van zowel lijden, verdriet en ongeluk als welbevinden, vreugde en geluk, in combinatie met het theoretische onderwijs door en de begeleiding van ervaren oudere medewezens in het leven. Dat alles bij elkaar vormt één grote scholing van de moraal van de wezens.

Wie vivisectie op dieren uitvoert, ontbeert het vermogen tot medelijden en is een nakomertje op gevoelsgebied

De bovengenoemde scholing van de moraal verloopt in onze tijd erg geforceerd. Zwaar lijden of ongelukkige lotsbestemmingen zijn namelijk hetzelfde als een geconcentreerde of samengeperste ontwikkeling. Wanneer een dier voor vivisectie gebruikt wordt, wanneer een mens bijvoorbeeld een klein stukje van zijn hersenen wegsnijdt om te zien hoe het bewustzijn van het dier in zo'n situatie reageert, dan krijgt dit dier door dit vreselijke lijdensproces het lijden van vele levens geconcentreerd in één ogenblik. Dat wil zeggen dat het dier in dat ene moment een

gevoelsontwikkeling doormaakt, waar het normaliter vele levens voor nodig gehad zou hebben om die te bereiken. Dat kan natuurlijk geen verdediging zijn voor degene die de vivisectie uitvoert, en het kan hem nooit in welk geval ook ontheffen van de verantwoording voor deze bloedige handelwijze. Die laat in hoge mate zien dat het hem aan gevoelsontwikkeling, dat wil zeggen aan het vermogen tot medelijden, ontbreekt. Op dat speciale gebied is hij een nakomertje. Als hij echter op dat gebied een nakomertje is, moet hij op dat gebied natuurlijk zelf een geforceerde ontwikkeling doormaken om zijn gevoel op gelijke hoogte te brengen met het niveau dat zijn intelligentie al vertegenwoordigt. Omdat niemand echter iets anders kan oogsten dat wat hij zaait (zie Gal. 6:7), moet degene die vivisectie uitvoert, dus eerst 'zaaien', dat wil zeggen de oorzaken in gang zetten waarvan de gevolgen de voor hem absoluut noodzakelijke geforceerde ontwikkeling van zijn vermogen tot medelijden kunnen geven. En dat kan dus alleen gebeuren, omdat hij vivisectie op andere levende wezens uitvoert en deze vermindert of pijnigt. Hierdoor ontketent hij energieën in zijn eigen lotsvorming, die vroeg of laat op de een of andere manier een overeenkomstige 'vivisectie' en vermindering of een overeenkomstig lijden voor zijn eigen organisme zullen betekenen. Na dit lijden is zijn vermogen tot medelijden op het bij zijn intelligentieniveau behorende normale gevoelsniveau gebracht.

De ontwikkeling van de levende wezens kan dus sterk geforceerd zijn, en neemt daarom de vorm van ernstig lijden en ongelukkige lotsbestemmingen. Deze ontwikkeling kan echter ook druppelsgewijs verlopen, heel geleidelijk en onmerkbaar, en dat geeft dan een bijna zorgeloos en ongeschijnlijk gelukkig bestaan. In het eerste geval boeken de wezens in één leven een enorme vooruitgang, terwijl ze in het tweede geval dezelfde vooruitgang alleen in de loop van eeuwen kunnen boeken.

De mensen worden steeds meer verdeeld in twee contrasterende groepen: de antimilitaristische en de promilitaristische

Wat de aardse mensen betreft, die staan op grote schaal bloot aan een geforceerde ontwikkeling. Hoge golven van lijden hebben grote delen van de aarde in hun greep. In veel landen heersen oproer, revoluties en oorlog, en er komen natuurrampen, overstromingen en misoogst voor, terwijl er in andere landen of streken een rustiger en rechtstreeks op vrede gerichte atmosfeer of situatie heerst. Het scheiden van de 'bokken' en de 'schapen' op de 'dag des oordeels' (zie Matth. 25:31-33) is dus duidelijk zichtbaar aan het worden. De mensen worden steeds meer verdeeld in twee scherp contrasterende groepen, namelijk de antimilitaristische en de promilitaristische. Deze twee groepen kunnen ook aangeduid worden als respectievelijk de voorvechters van internationalisme en degenen die het nationalisme bijzonder verheerlijken. De wezens uit de eerste groep hebben in hun vorige levens hun militaristische idealen en de verheerlijking van de natie uitgeleefd en voelen daarom bijna een mentale misselijkheid als ze met dergelijke dingen in aanraking komen. Zij groeien steeds meer toe naar het goddelijke ideaal en het ware fundament van de wereldvrede, namelijk dat ze het welzijn van de gehele aardse mensheid boven dat van hun eigen land stellen. Ze ontwikkelen een collectieve onbaatzuchtigheid, dat wil zeggen dat ze de realiteit vervullen die voor de 'verlossing' en het uiteindelijke onwankelbare welzijn van de natie hetzelfde betekent als wat de persoonlijke onbaatzuchtigheid voor de 'verlossing' van het individu of het aanbreken van het waarachtige geluk betekent.

De wezens uit de tweede groep hebben hun militaire idealen nog niet uitgeleefd. Zij dragen het principe van het doden nog in hun heldenglorie. Ze worden bezield door

een collectief egoïsme, dat wil zeggen dat ze de belangen van het ‘vaderland’ boven al het andere stellen, ongeacht hoe sterk deze belangen het internationale welzijn ook mogen schaden en om het even hoe veel onderdrukking, dood en verminking, verdriet en vernedering dit over andere naties, volken en ‘vaderlanden’ zal brengen. Zij maken dat hun natie volgens het motto: ‘Ieder is zichzelf het naast’¹⁾ leeft, en daarmee maken ze de oorlog tot hun hoogste ideaal. Het doel van al hun energieontplooiing is daarom het produceren van de beste en meest geraffineerde moordmachines en methoden om te doden, zodat de ‘vijand’ zich hier zo min mogelijk tegen kan verdedigen.

De ‘dag des oordeels’ is zich op aarde aan het voltrekken: ‘de schapen worden van de bokken gescheiden’

Als we uitgaan van de kern van de ware christelijke moraal: “Keer de rechterwang toe, als je op de linker geslagen wordt” (zie Matth.5:39): “Wat een mens zaait, zal hij oogsten” (Gal. 6:7), “Steek uw zwaard op zijn plaats, want, wie naar het zwaard grijpt, zal zelf door het zwaard omkomen” (Matth. 26:52), dan hoeft je niet bijzonder ontwikkeld of begaafd te zijn om te zien bij welke van deze twee groepen de moraal het verst ontwikkeld is of wie de hoogste positie in het naleven van de christelijke godsdienst bereikt heeft. Je hoeft niet zo erg oud te zijn om te zien dat de eerste groep ‘de schapen aan de rechterkant’ vertegenwoordigt en de tweede groep ‘de bokken aan de linkerkant’. De dag des oordeels is zich dus nu op aarde aan het voltrekken. ‘De

¹⁾ ‘Ieder is zichzelf het naast’: Uitspraak van Grundtvig, Nicolai Frederik Severin, (1783-1872), Deense dominee, theoloog, politicus (parlementslid) en dichter van o.a. psalmen en Noordse mythologie en geschiedenis

schapen worden van de bokken gescheiden'. Deze scheiding geschiedt voor het grootste deel, onmerkbaar voor het individu zelf, door middel van reïncarnatie. Als u een vurig aanhanger van oorlog en militarisme bent, zult u in uw volgende incarnatie in een land geboren worden, waarin u die interesse kunt bevredigen. Als u een grote voorliefde hebt voor het tegenovergestelde, wordt u in een land geboren waarin deze interesses ontplooid kunnen worden. Zo komt het dat bepaalde landen steeds meer bevolkt raken met vurige aanhangers van de wapenmacht, en staatshoofden, leiders of politici krijgen die in hoge mate dienaren van het zwaard, het kruut en de dood zijn. Zij begunstigen en eren vooral diegenen van hun onderdanen die het best geschikt en het gewilligst zijn om hun zaak te behartigen. Dit scheidingsprincipe zorgt er ook voor dat andere landen steeds meer bevolkt raken met wezens die al lang, voornamelijk in vorige levens, verzadigd geraakt zijn van de oorlog en daarom in hun huidige leven een aangeboren vermogen hebben om het ware, primitieve karakter van de oorlog te begrijpen. Daardoor kunnen ze alleen maar in dienst van de vrede, dat wil zeggen in dienst van het antimilitarisme werken. Ze kunnen alleen een vreedzame aanpak van alle nationale, internationale en persoonlijke belangen accepteren. De bevolking van de aarde zal daarom steeds meer in deze hier genoemde twee grote groepen van de schapen en de bokken verdeeld worden.

Wat heeft dit scheidingsproces nu voor gevolgen en waar dient het toe? Vanuit een kosmisch gezichtspunt blijkt dit scheidingsproces een heel grote factor te zijn in de scholing van de moraal van de mensheid. Zonder deze factor zou het stichten van een werkelijke wereldvrede onmogelijk zijn. De aangekondigde 'nieuwe hemel' en 'nieuwe aarde' (zie 2 Petr. 3:13) zouden nooit ofte nimmer een realiteit kunnen worden. De genoemde nieuwe hemel en nieuwe aarde zijn immers geen nieuwe aardbol of een nieuwe hemel maar

respectievelijk een nieuwe, van liefde doortrokken, mentale toestand onder de mensen, die uitsluitend op 'de heilige geest' berust, en een op diezelfde liefde en geest gebaseerd toezicht op de fysieke maatschappelijke verhoudingen en administratief beheer van de rijkdommen van de aarde.

De schapen zijn vredelievend, de bokken ontbreekt het nog aan lijdenservaringen

In het kosmische wereldplan vormen de lijdenservaringen het enige middel waarmee wijsheid een feit kan worden. Lijden geeft de beste en meest diepgaande ervaringen. Ervaringen zijn hetzelfde als kennis. En kennis is weer de factor waarop elke volmaakte schepping onwankelbaar berust. Waar het aan kennis ontbreekt, floreert de disharmonie. De culminatie van disharmonie is oorlog en verminking, ondergang en 'hel'. Hierdoor is het duidelijk dat 'de schapen aan de rechterkant', dat wil zeggen de wezens uit de vredelievende en antimilitaristische groep, de dwaasheid van de oorlog en van het principe van het doden ervaren hebben, vandaar hun welwillende houding ten opzichte van antimilitarisme oftewel hun antipathie tegen gewelddadige en bloedige manieren van conflictoplossing. Als ze die mentale instelling echter al hebben verkregen, hoeven ze natuurlijk het onderwijs in en de demonstratie van de ware aard en werkwijze van het principe van het doden door het leven niet meer te beleven. Ze hoeven zelf niet meer verminkt te worden om te weten wat verminking is. Wat is er dan vanzelfsprekender dan dat de natuur hier net zo logisch te werk gaat als in alle andere situaties, en deze wezens afscheidt van de wezens die nog persoonlijk door oorlog of blinde machtsuitoefening getroffen moeten worden om de dwaasheid ervan te ervaren. Anders zouden de eerstgenoemde wezens het risico kunnen lopen om opnieuw door

lijden getroffen te worden, en wel volkomen zinloos, omdat de ervaringen, die door het lijden teweeggebracht moeten worden, zich immers bij voorbaat al door persoonlijke ervaring in hun mentaliteit bevinden. In het leven of de natuur kan echter niet iets nutteloos plaatsvinden, en deze wezens worden dan automatisch uit de toestand van het lijden weggenomen, al naar gelang ze het lijden zo diepgaand ervaren hebben, dat dat een stimulans wordt om hun wil in een liefdevolle of vreedzame richting te sturen. Lijden kan ook een stimulans zijn om de wil in de richting van haten en zich wreken te sturen. Dan bevindt het lijden zich echter nog pas in zijn eerste fase en heeft in het individu nog niets van de mentaliteitsverandering tot stand kunnen brengen, die het lijden als missie heeft. Wezens die andere levende wezens haten en vervolgen, hen pijnigen en mishandelen, met wat voor doel ook - of het nu voor hun levensonderhoud is of voor hun plezier of uit wraak - horen echt nog in de zone van het lijden thuis. Zij zullen veel zwaar lijden moeten doormaken, namelijk precies zoveel als nodig is, opdat hun vermogen tot medelijden zo ver ontwikkeld is dat ze het niet meer over hun hart kunnen verkrijgen om enig levend wezen kwaad te doen.

De schapen worden in vredelievende landen geboren, de bokken in landen met een militaire dictatuur

Omdat de schapen en de bokken op de boven vermelde manier van elkaar gescheiden worden en daardoor steeds meer ieder in hun eigen landen komen te wonen, is het voor de voorzienigheid of de Almacht natuurlijk gemakkelijker om de bokken juist dat lijdensproces te geven dat ze missen om op hetzelfde niveau in ontwikkeling te komen als de schapen. Zou deze scheiding niet plaatsvinden, dan

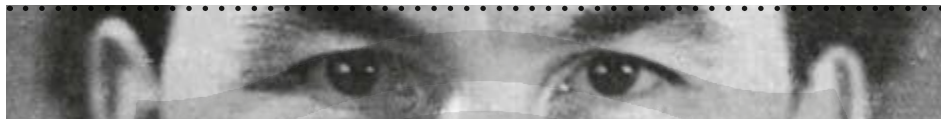
zouden de schapen een grote belemmering of verhindering vormen voor de oorlogs- en moordhandelingen van de bokken. Als gevolg hiervan zien we dan ook dat bepaalde landen, waarvan de bevolking eerst democratisch of politiek vrij was, nu een militaire dictatuur geworden zijn. Hun pers mag alleen de geest van de oorlog en de brute macht stimuleren en prijzen. Oorlogshandelingen floreren en genieten in deze landen een populariteit, die ze honderden jaren daarvoor genoten hebben. Elk echt vredelievend en daarmee anti-oorlogsgericht voorlichtingswerk, elke idem literatuur en kunst zijn in de ban gedaan, en rassenhaat wordt als een deugd beschouwd. Als daarbij komt dat oorlogspropaganda ook al een onderdeel van de opvoeding van de kinderen is, en het zich bekwamen in het hanteren van de moordwapens van de oorlog voor kinderen een vak op school geworden is, dan is het niet moeilijk om te zien dat de sterke en democratisch vrije en vredelievende persoonlijkheden of leidersfiguren behorend tot de schapen in zulke landen uitgestorven zijn. Hierdoor hebben de voor het militarisme warmlopende, op verovering beluste en oorlogszuchtige propagandisten en dictatoren die tot de bokken behoren, vrij spel. Het is duidelijk dat er onder deze omstandigheden in het leefgebied van deze wezens geen geschikte incarnatievoorwaarden zijn voor wezens die tot de schapen behoren; zij zijn immers al lang verzadigd van deze toestanden. Voor de wezens die tot de bokken behoren, heeft de incarnatie of geboorte in deze gebieden echter voor honderd procent de wind in de rug.

De duisternis van de dag des oordeels geeft de mensen de morele scholing die uiteindelijk een nieuwe hemel en een nieuwe aarde scheppen

Daardoor is er ook een overeenkomstige voorwaarde

voor geschapen dat in deze gebieden snel een oorlog met zijn gehele gevolg van allerlei lijden tot uitbarsting kan komen. Deze gebieden zullen dan ook uiteindelijk een heuse godenschemering oftewel een algehele collectieve vivisectie gaan vertegenwoordigen. Hoe zouden de betreffende wezens anders wat ervaring en besef van de dwaasheid van het bewust moorden betreft op gelijke hoogte kunnen komen met de wezens behorend tot de schapen, en net zoals zij ontvankelijk worden voor hoger theoretisch onderwijs en voor het stichten van werkelijke vrede? De godenschemering is dus niets anders dan de lijdenservaringen die de schapen al in vorige levens doorgemaakt hebben, en die de bokken nu te wachten staan. En net zoals dit lijden de schapen veranderd heeft tot hun huidige, mentale en vredelievende instelling, zo zal dit lijden ook de bokken veranderen. Als dat gebeurd is, komt er hulp van de nieuwe wereldverlossing met haar openbaring van het werkelijke en ware, mathematische wereldbeeld, waarin de grootste waarheden uit alle heilige boeken of de vroegere, meest verheven uitspraken van alle grootste wijzen wetenschappelijke feiten worden. Op basis van deze feiten zullen de aanleggen of het vermogen om ‘de rechterwang toe te keren als we op de linker geslagen worden’, het vermogen om tegenover tegenstanders ‘het zwaard op zijn plaats te steken’, en het vermogen om te begrijpen dat uiteindelijk ‘alles zeer goed is’ tot bloei komen. Deze bloei is dus culminerende liefde. Deze liefde is het hoogste resultaat van de scholing van de moraal. Zij is ‘de nieuwe hemel’ en ‘de nieuwe aarde’, die ervoor zorgt dat ieder individu na de duisternis van de dag des oordeels Gods eeuwige nabijheid ervaren zal.

Als artikel voor de Deense Kosmos geschreven in 1937, met als titel ‘Moralsk uddannelse’. In 2002 als nr. 10 opgenomen in Artikelsamling 1 (Verzamelde artikelen, deel 1).

GODS OGEN

OFTEWEL DE JUISTE ZIENSWIJZE

De waarneming van het levende wezen en zijn kennis over de uiterlijke wereld

Martinus

1/2

Dat de levende wezens kunnen zien, is niet alleen aan hun fysieke ogen te danken. Als ze geen andere zintuigen hadden, zouden ze echt op geen enkele manier tot inzicht kunnen komen of kennis kunnen verwerven over wat dan ook. Ze zouden zelfs niet eens weten dat ze ogen hadden om mee te kijken. Alle levende wezens die ogen hebben, bezitten een met deze ogen verbonden waarnemings- of orgaanstelsel, waardoor de werking van de ogen tot waarneming wordt, dat wil zeggen tot een eerste waarneming van de reactie van de lichtreflecties die de details van de omgeving via het oog naar binnen stralen. Deze reflecties vormen een nauwkeurig beeld van het object in de omgeving van het betreffende wezen, waarop het zijn ogen gericht heeft. Deze lichtreflecties worden in de vorm van elektrische impulsen naar de psychische of geestelijke structuur van het wezen overgebracht en worden daar door speciale kosmische orgaanstelsels in gedachtebeelden veranderd, die weer hetzelfde zijn als geestelijke beelden. Zulke beleefde gedachtebeelden vormen de kennis van het wezen, die op haar beurt het fundament vormt voor het begrip van het wezen van of voor zijn opvatting over nieuwe, via het gezicht en de overige zintuigen in het bewustzijn van het wezen bin-

nengekomen gedachtebeelden, die ook weer tot ervaring of kennis worden enzovoort. Op die manier vormt zich in de ziel of psyche van het levende wezen een beeld van de uiterlijke wereld waarin het leeft. Dit beeld staat gelijk aan de opvatting of het begrip van het wezen van de uiterlijke wereld. Dit begrip of deze opvatting vormt het fundament voor zijn karakter en zijn handelwijze of gedrag.

Het wezen ontwikkelt zich tot volmaaktheid naar Gods beeld

Omdat het levende wezen in het ene leven na het andere dus ervaringen of kennis ingeprent krijgt, wordt zijn opvatting of begrip van zijn omgeving of de uiterlijke wereld steeds volmaakter. Daarmee wordt zijn handelwijze of gedrag ook evenredig uitgebreid om uiteindelijk helemaal volmaakt te worden. Deze vervolmaking van het wezen van primitiviteit naar hoogintellectualiteit, van inhumaan naar humaan zijn, van gewelddadigheid naar liefde, is allang een feit of werkelijkheid geworden voor vele ontwikkelde, intellectuele onderzoekers of waarheidszoekers. Het is duidelijk te zien dat deze vervolmaking, die we ‘ontwikkeling’ noemen, hetzelfde is als Gods schepping van ‘de mens naar zijn beeld, als zijn gelijkenis’ (Gen. 1:26). Laat de bijbel God dat niet juist aangeven als zijn grote doel of bedoeling met de mens? Wat kan deze vervolmaking van de levende wezens anders zijn? Is ‘Gods beeld’ niet juist het geheel volmaakte gedrag, wat dus wil zeggen een gedrag dat in alle details absoluut een vreugde en zegen voor levende wezens is? Als de ontwikkeling door middel van ervaringen of belevingen de mens steeds meer kennis geeft, die tengevolge van deze ontwikkeling zijn inhumane gedrag in humaan gedrag of van haat in liefde verandert, dan kan hij natuurlijk niet anders dan zich in evenredige mate steeds meer als

God gedragen en gelijk aan ‘Gods beeld’ worden. Gelijk aan Gods beeld zijn is dus het voleindigde stadium, dat alle bestaande onvolmaakte wezens uiteindelijk door de ontwikkeling zullen bereiken.

De zin van het leven en de bedoeling van de onvolmaakte mens

We hebben hier dus een beknopt overzicht van de zin van het leven. Maar hoe zit het nu met de bedoeling met de onvolmaakte mensen en met de zin van het leven? Komen die overeen? Het eindresultaat van de ontwikkeling van de mens of van Gods vervolmaking van dit wezen in de vorm van algehele kennis en in de vorm van een totale beheersing van het gedrag is de zin van het leven. Hierdoor kan de bedoeling met het leven van dit wezen alleen maar in harmonie zijn met de zin van het leven op zich – die natuurlijk hetzelfde is als Gods bedoeling – al naargelang het wezen volmaakt geworden is. Op de gebieden waar het niet volmaakt of volschapen is, kan het in zijn gedrag natuurlijk niet aan de zin van het leven voldoen. Het spreekt vanzelf dat het gedrag van het wezen het stempel moet dragen van zijn gebrek aan ontwikkeling of van zijn onvolmaakte toestand. Zo’n wezen is dus nog meer of minder onvolmaakt, al naargelang de meer of mindere mate van ontwikkeling of vervolmaking die ontbreekt. Een onvoltooid ding kan zijn doel niet vervullen, zolang het nog niet klaar is. En onvoltooiden dingen zijn niet behaaglijk. ‘Onrijpe’ vruchten, bijvoorbeeld zure appels of druiven, kunnen hun doel: zoet en smakelijk zijn, niet vervullen. Een huis dat niet afgebouwd is, maar waaraan bijvoorbeeld ramen en deuren ontbreken, kan zijn doel ook niet vervullen en is daarom ook niet prettig om in te wonen. Het is dus een feit dat alle dingen waarvan het scheppingsproces nog aan de gang is en die daarom onvol-

tooid zijn, in die toestand onmogelijk het behagen kunnen bieden dat ze in hun volschapen toestand wel kunnen.

Gezien het feit dat de levende wezens om ons heen onvolmaakte verschijnselen zijn, kunnen ze natuurlijk ook niet het behagen, de vreugde en zegen aan andere levende wezens bieden, wat ze wel zullen kunnen, wanneer het scheppingsproces om zo'n toestand of gedrag tot ontplooiing te kunnen brengen afgerond is. Juist hun onvolmaakte toestand veroorzaakt hun onbehaaglijke gedrag tegenover andere levende wezens. Dat scheidt de vijandigheid, woede, verbittering, oorlog, moord, doodslag en verminking, als ook de mentale of psychische beschadigingen en de hieruit voortkomende fysieke en psychische ziekten. Met name deze onvolmaakte toestand van de huidige aardse mensen maakt dat ze in een tijdperk van de dag des oordeels (Matth. 24:1-51) of een godenschemering moeten leven: een toestand van duisternis, waarin al het zogenaamde kwaad voorkomt, dat wil zeggen de onwetendheid van de mensen en de daaruit voortkomende veelheid van verkeerde zienswijzen op of opvattingen over de wereld om hen heen met haar medemensen, dieren, planten en mineralen.

Zolang we de splinter in het oog van onze broeder zien maar de balk in ons eigen oog niet

Afhankelijk van de mate van de bovengenoemde onwetendheid is het voor de mensen in evenredige mate onmogelijk om een vreugde en zegen te zijn voor alles wat leeft. Zolang ze niet volschapen zijn, kunnen ze die vreugde en zegen, die behaaglijke of engelachtige natuur en die rechtvaardige en liefdevolle natuur, die 'Gods beeld' is, natuurlijk ook niet manifesteren. Maar is dat nu juist niet hoe we zouden willen dat andere mensen zich tegenover ons zouden gedragen? En is het ook niet zo dat we, tenzij we dan

zelf al volmaakte mensen zijn, verbitterd zijn over of kwaad worden op onze medemensen, in die situaties waarin ze dat goddelijke gedrag van het licht van de volmaakte mens niet ten opzichte van ons gemanifesteerd hebben? Woede en verbittering roepen op hun beurt het verlangen of de begeerte op om hen daarvoor te laten boeten. We proberen in waarachtige en onwaarachtige bewoordingen onze eigen vermeende onschuld of onze engelachtige natuur aan te tonen. Al naargelang onze omvorming door God naar Zijn beeld of tot godenmens nog niet afgerond is, kunnen we onze eigen medeschuldigheid niet zien of hebben daar in ieder geval veel moeite mee. Hier gaan de woorden van Christus in hoge mate op, wanneer hij zegt: “Wat ziet gij de splinter in het oog van uw broeder, maar de balk in uw eigen ogen bemerkt gij niet?” (Matth. 7:1-3).

De mensheid leeft vanwege haar onvolmaakte toestand in een tijdperk van de dag des oordeels

Dat een maatschappij met mensen die de eigen fouten in hun gedrag tegenover hun medemensen bagatelliseren en in het ergste geval de fouten van hun medemensen opblazen tot onvergeeflijke en reusachtige zonden, in overeenkomstige mate in een vagevuur, in een tijdperk van de dag des oordeels of in een godenschemering moeten leven, spreekt voor zich. Dat er in het gedrag van die mensen tot op zekere hoogte ook een klein gebied van de humane of menselijke natuur voorkomt, spreekt eveneens voor zich. Alle mensen hebben iets ‘menselijks’ in hun psyche, ook al wordt dat in het ergste geval overstemt door de inhumane, gewelddadige ‘dierlijke’ natuur. En zolang de dierlijke natuur de menselijke natuur in de mens kan overstemmen, zal hij geen werkelijke, duurzame vrede in zijn ziel kunnen beleven. Hij zal daarentegen vervuld zijn van gedachten van

woede en verbittering. Hij zal zich onrechtvaardig behandeld voelen, nu eens door de ene en dan door de andere van de medemensen met wie hij omgaat; nog afgezien van al het overige karma oftewel alle overige onbehaaglijke lotsbeschikkingen waar de mensen op zulke ontwikkelingstreden meer of minder in verwickeld zijn.

Deze dingen komen echter niet alleen voor tussen mensen onderling. Ze bestaan ook tussen de staten over de gehele wereld. Alle rassen en volken over de gehele aarde zijn een soort onvolmaakte ‘wezens’. Dat geldt niet alleen voor de ‘zogenoemde’ onderontwikkelde landen. Kosmisch gezien zijn alle volken, rassen en staten onderontwikkeld. Zolang de aardse mensheid het absolute, eeuwige kosmische wereldbeeld – dat achter het in het bewustzijn en de kennis van de aardemensheid zeer beperkte illusoire fysieke wereldbeeld bestaat – niet met gevoel en intelligentie, noch met intuïtie in al zijn dimensies kan waarnemen, zien of beleven, is deze mensheid nog verre van volschapen en daarmee nog lang niet geschapen naar ‘Gods beeld, als zijn gelijkenis’. Omdat de ontwikkeling steeds sneller gaat naarmate de mensheid zich verder ontwikkeld is, zal de tijdsduur tot haar vervolmaking naar Gods beeld echter evenredig korter worden. Daarom kunnen we het tempo van de ontwikkeling van nu of van vroeger niet als maatstaf gebruiken voor de ontwikkeling in de toekomst, waarin het tempo vele malen verdubbeld zal zijn vergeleken met het eerstgenoemde tempo van ontwikkeling.

Zolang de mensen niet met ‘Gods ogen’ kunnen zien

De mensen bevinden zich dus in een situatie waarin ze qua zintuigen nog meer of minder het vermogen missen om de werkelijke waarheid in de verschijnselen in de hun

omringende uiterlijke wereld te zien. Dat geldt ook voor de waarheid in het gedrag van hun naaste. Maar als ze de absolute waarheid in alle dingen niet kunnen zien, kunnen ze de dingen dus niet met 'Gods ogen' zien. En als ze de dingen niet met 'Gods ogen' kunnen zien, kunnen ze natuurlijk ook wat bewustzijn of kennis en daarmee ook wat gedrag betreft niet naar 'Gods beeld, als zijn gelijkenis' zijn. Juist daaraan kunnen we zien dat ze onvolmaakte mensen zijn. Maar alle onvolmaakte mensen zijn op weg om volmaakt te worden. Er bestaat geen enkele onvolmaakte mens die niet door Gods hand, dat wil zeggen door de reactie van het dagelijks leven en van de omgeving op zijn eigen gedrag daartegenover, volmaakt gemaakt zal worden. Die reactie is dus zijn lot. Ons lot is dus het resultaat van ons eigen gedrag tegenover onze omgeving en onze naaste. Zolang we echter de werkelijke waarheid over onze naaste en onze omgeving niet kunnen zien, krijgen we dus een onjuiste of onwerkelijke opvatting over onze naaste en onze omgeving.

Wie kan ons echter laten zien dat onze opvatting over onze naaste en onze omgeving meer of minder onjuist of verkeerd is? Hierover zullen sommigen misschien in eerste instantie menen, dat dat gedaan moet kunnen worden door de mensen die zich verder ontwikkeld hebben en dus dichter bij hun vervolmaking staan dan de eerder genoemde wezens. Maar dat klopt niet. Geen enkele vorm van onderwijs kan een wezen van een lagere naar een hogere ontwikkelingsstade optillen. Deze verandering van het individu kan enkel en alleen gestimuleerd worden door het eigen directe persoonlijke opdoen van ervaringen of feiten door het wezen, wat weer wil zeggen de gevolgen van zijn eigen gedrag tegenover de uiterlijke wereld: de naaste en de omgeving. De reactie op zijn gedrag vormt dus wat we het 'lot' noemen, of het nu licht of duister is. Is het lot van een wezen duister, dat wil zeggen verkeert het in een toestand van oorlog, strijd en lijden, dan is dat uitsluitend te wijten

aan zijn gebrekkige vermogen om met ‘Gods ogen’ naar zichzelf en zijn omgeving te kijken. Het leeft met een vals beeld en daarmee met een verkeerde opvatting over zichzelf en over zijn omgeving. Dat dit valse beeld van zichzelf en van de omgeving alleen maar disharmonie en mentale kortsluitingen met het leven kan geven, spreekt vanzelf.

De ontwikkeling van de wezens komt tot stand door twee verschijnselen: het opdoen van ervaring en onderwijs

Opdat de wezens niet in deze duisternis met oorlog en lijden zullen blijven leven, brengt dit lijden een nieuw vermogen voort, namelijk het humane vermogen, dat hetzelfde is als de beginnende naastenliefde. Dit vermogen zorgt ervoor dat het wezen in de mate waarin dit vermogen zich ontwikkeld heeft, het niet over zijn hart kan verkrijgen om andere levende wezens kwaad te doen. Het begint de gangbare algemene tradities, zowel de religieuze als de wereldlijke, te ontgroeien. Het kan het niet over zijn hart verkrijgen om te gaan vissen noch om op jacht te gaan. Het kan het niet over zijn hart verkrijgen dat dieren geslacht moeten worden. Daarom krijgt het belangstelling voor vegetarisch voedsel en houdt op met het eten van dierlijk voedsel. Het is ook tegen conflictoplossing door middel van oorlog en wil geen soldaat zijn of anderszins meewerken aan het gebruik van moordwapens of om het principe van het vernietigen, verminken en doden van de oorlog uit te voeren. Het wezen is dus door zijn eigen lotstoestand als het ware opgetild naar een hoger bestaansvlak. De oude religieuze dogma’s en primitieve levensidealen is het al lang ontgroeid. Het kan geen steun of inspiratie vinden in een moraal of levensopvatting die onder de moraal en levensopvatting ligt waar het nu naartoe gegroeid is en die het als waarheid voelt. Pas

dan kan een begeleiding het wezen een zegen, inspiratie en opmontering bieden om zich verder te ontwikkelen in de sfeer van de nieuwe en hogere mentale levensopvatting, waar het door zijn humane ontwikkeling naar opgetild is.

Het is dus niet de begeleiding die de wezens van lagere naar hogere sferen optilt. Dit optillen gebeurt, zoals eerder vermeld, uitsluitend omdat het wezen zelf feiten ervaart. Maar als het wezen eenmaal door zijn ervaringen naar een hogere mentale levenssfeer of levensopvatting opgetild is, kan een begeleiding heel nuttig zijn of veel hulp bieden, als het erom gaat dat het wezen de lokale details binnen de sfeer van de nieuwe levensopvatting leert begrijpen. De ontwikkeling van de wezens wordt dus tot stand gebracht door twee verschijnselen: het opdoen van directe ervaring en begeleiding of onderwijs. Het opdoen van ervaringen, met name lijdenservaringen oftewel ongelukkige lotsbeschikkingen, verandert de levensopvatting van de wezens van gewelddadigheid in humaniteit, dat wil zeggen het brengt hen van een lagere bewustzijnssfeer naar een hogere. Door begeleiding of onderwijs worden de wezens geïnformeerd over de details van deze hogere levenssfeer. Maar als de wezens qua psyche niet naar die hogere sfeer opgetild zijn, heeft onderwijs in de details ervan geen zin. De wezens hebben geen enkele mogelijkheid om dit onderwijs te begrijpen en kunnen het daarom ook niet accepteren. Alleen als de opgedane ervaringen het wezen naar een hoger vlak opgetild hebben, is het ontvankelijk voor onderwijs in de details van dat hogere vlak.

De betekenis en missie van de kosmische analyses

Uitsluitend ten behoeve van dat onderwijs en die begeleiding heeft God mij het vermogen gegeven om de kosmische analyses van het heelal op te stellen. Deze zullen in de

toekomst aan alle mensen op aarde onderwezen worden. Ze vertegenwoordigen het Christusbewustzijn, en zonder dat komt niemand tot de Vader (Joh. 14:6). Maar niet alle mensen op aarde hebben die ervaringen opgedaan, die nodig zijn om de kosmische analyses te kunnen begrijpen. En als ze ze niet kunnen begrijpen, kunnen ze ze natuurlijk ook niet accepteren en in hun hart opnemen. Maar voor al die mensen die op dit moment rijp zijn voor de kosmische analyses van het heelal en van de eeuwige God, zijn deze voordrachtszaal (in het Martinus Centrum te Klint, vert.) en ook het Instituut (in Kopenhagen, vert.) en alle overige bezittingen bedoeld. Die moeten allemaal in harmonie zijn met het eeuwige goddelijke principe: een vreugde en zegen voor levende wezens zijn. Ik ben uitsluitend op aarde gekomen om 'Gods beeld', dat wil zeggen Gods gedrag, aan de mensen te openbaren. En ik ben door de jaren heen, vanaf het heel prille begin tot aan de dag van vandaag, door mensen omringd geweest die mijn missie met hun hart begrepen hebben en deze trouw en liefdevol gesteund hebben. Steeds meer mensen hebben zich met hun begrip, trouw en liefde aangesloten. En deze voor mijn missie – de kosmische analyses – meest ontvankelijke mannen en vrouwen vormen een zeer sterke beschermende ring van liefde om mijn missie, die daarmee dus ook hun missie geworden is. Op die manier is mijn missie een grote gemeenschappelijke Zaak geworden. De analyses zijn in de harten van vele mensen opgenomen en zijn dagelijks

Citaat

Het heelal is ons bewustzijn. Wij zijn de tijd en de eeuwigheid; wij zijn God en het leven geopenbaard in vlees en bloed. Deze openbaring is 'het levende wezen'.

(Livets Bog 4)

leven en gedrag voor die mensen aan het worden. En het is alleen aan dit soort mensen te danken dat deze voordrachtszaal kon ontstaan. Deze trouwe vrienden van de Zaak zijn sinds januari (1962, vert.) ieder weekend bij elkaar gekomen, ongeacht wat voor weer het was. Ze hebben met hun geweldige humor, levendigheid en werklust Gerner Larsson (eerste secretaris van Martinus en leider van het Centrum in Klint, vert.) door de moeilijkheden heen geholpen. En nu hebben we een fantastische voordrachtszaal, die voor zijn doel praktisch ingericht is. En dat doel is uitsluitend het openbaren van de allerhoogste analyses van het leven, opdat de mensen daarmee de kosmische werkelijkheid zullen zien die achter de illusoire werkelijkheid van de fysieke wereld ligt.

Wanneer ons gedrag een openbaring van Gods gedrag is

Vorbij deze tijds- en ruimtedimensionele fysieke wereld kijken betekent 'Gods beeld' zien, wat weer hetzelfde is als Gods gedrag zien. Door middel van de scheppingsprocessen van de natuur, die dus Gods schepping oftewel Gods manifestatie van zijn wezen zijn, zien we dat alle eindresultaten van dit scheppingsproces een vreugde en zegen voor levende wezens zijn. Het is het hoogste waarnemingsresultaat dat er maar kan bestaan. De mensen van wie de zintuigen zo ver ontwikkeld zijn, zullen onvermijdelijk Gods hoogste of primaire werktuigen voor zijn manifestatie tegenover andere levende wezens zijn. Gods liefde wordt dus door deze wezens gemanifesteerd. Evenals zijn wijsheid en almacht. Deze wezens zijn dus Gods hoogste belevings- en manifestatiewerktuigen geworden. Omdat deze wezens aldus helemaal Gods beeld geworden zijn, vertegenwoordigen ze ook de openbaring van God tegenover die andere

levende wezens die zich zo ver ontwikkeld hebben dat ze werkelijk ‘ogen hebben om te zien en oren om mee te horen’ (zie Marc. 8:18).

Het is dus onze missie om de mensen ertoe te brengen om God te zien en om zelf werktuigen voor Gods gedrag te worden tegenover alles wat leeft. In deze volmaakt geworden mens ontmoeten we Gods stralende en verwarmende ogen. Via zijn helpende en strelende handen ontmoeten we Gods handen. Via het gehele gedrag van de volmaakte mens ontmoeten we Gods allesomarmende liefde, wijsheid en almacht. Onze enige missie is meehelpen om de onvolmaakte mens om te vormen tot zo’n volmaakt mens. En uitsluitend voor dit doel wordt dit gebouw ingewijd. Door onze wijsheid of geesteswetenschap zult u leren begrijpen dat u Gods glimlach en liefde tegenover uw naaste openbaart, elke keer als u liefdevol naar uw naaste glimlacht. U bent een nog grotere openbaring van God, telkens wanneer u een vergevende hand uitsteekt naar de naaste van wie u vindt dat hij u onrecht aangedaan heeft. U bent eveneens een openbaring van God of Gods beeld in alle situaties waarin u de absolute waarheid spreekt. U bent Gods beeld of openbaring, telkens wanneer u een werkelijk in nood verkerende naaste geholpen heeft. U bent Gods beeld of de openbaring van God telkens wanneer u zieke en lijdende mensen die in nood verkeren, opgevrolijkt en verblijd heeft. U bent ook Gods beeld in alle situaties waarin u weigert te doden, weigert dieren te slachten en weigert dierlijk voedsel te eten. U vertegenwoordigt ook Gods beeld in alle situaties waarin u begrijpt dat geen mens zich anders kan manifesteren dan vanuit de ontwikkelingstrede die hij bereikt heeft. Overal waar iemand een vreugde en zegen voor zijn omgeving en andere levende wezens is, vertegenwoordigt hij ook ‘Gods beeld’. *(wordt vervolgd)*

